

SĂMÂNȚA SINCERITĂȚII

Se spune că odată, în Orientul îndepărtat, trăia un împărat care, simțindu-și apropierea sfârșitului vieții, a hotărât să-și aleagă urmașul la tron. În loc să-și aleagă un urmaș din familia sa, împăratul a hotărât să facă ceva deosebit. Într-o zi, a chemat la el pe toți tinerii din împărăție și le-a spus: „A venit timpul să mă retrag și să aleg pe următorul împărat. Am decis să aleg pe unul dintre voi”. Tinerii au fost uimiți. Împăratul a continuat: „Vă voi da fiecăruia o sămânță. Este o sămânță specială. Acum mergeți acasă și plantați sămânța, udați-o și să vă întoarceți peste un an cu planta care a crescut din sămânță. Atunci voi judeca după plantele pe care le aduceți și voi alege pe unul dintre voi ca împărat”. Printre tineri era și un băiat. El a mers acasă plin de elan și i-a spus mamei toată povestea de la palat. L-a ajutat să pregătească ghiveciul, să aleagă pământul, să planteze sămânța și s-o ude cu grijă. În fiecare zi, urmărea dacă sămânța va încolți. După vreo trei săptămâni, unii dintre tineri au început să vorbească despre planta lor. Băiatul continua să-și verifice ghiveciul, dar nu creștea nimic. Așa au trecut cinci, șase săptămâni și din pământ nu ieșea nimic. Toți ceilalți aveau plante mari, doar acest băiat nu avea nimic. Așa au trecut zilele, iar la sfârșitul anului toți tinerii s-au înfățișat înaintea împăratului. Băiatul nu a vrut să meargă cu ghiveciul gol, dar mama lui l-a încurajat să o facă. La urma urmei, era sincer. Când a ajuns la palat, a fost uimit de varietatea plantelor prezentate de ceilalți tineri. Băiatul și-a așezat ghiveciul jos, iar cei din jur au început să râdă. La sosire, împăratul și-a aruncat ochii peste mulțime și i-a salutat. Băiatul încerca să se ascundă. „Ce plante minunate și ce flori atrăgătoare ați crescut! Astăzi unul dintre voi va fi numit împărat!” dintr-o dată, ochii suveranului au căzut pe băiat și pe ghiveciul lui gol. Împăratul a poruncit gărzii să-l aducă în față. Băiatul era speriat și se gândea: „Împăratul știe că am dat greș. Poate că mă va pedepsi!”. Când a ajuns în fața lui, împăratul l-a întrebat cum îl cheamă: „Numele meu este **Onestitate**. Ceilalți tineri au râs de el, dar regele le-a cerut să facă liniște. S-a uitat la Băiat, și a spus mulțimii: „Numele noului vostru rege este Onestitate.” Băiatului nu îi venea să creadă. Nu putuse nici măcar să crească o sămânță, cum să fie numit rege?” împăratul a cerut tăcere și apoi a spus: „În urmă cu un an, am dat fiecăruia dintre voi câte o sămânță fiartă. Toți ați venit cu flori care au ieșit din alte semințe decât aceea care v-am dat-o. De azi înainte, el este împăratul vostru.”

Resursă bibliografică: proiect educațional „Exploratori în lumea emoțiilor”
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Cluj